

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 20.

Den 15. Juli. 1879.

28. Aargang.

Tale af Præsident John Taylor,

afholdt i Generalkonferencen i Saltstaden Tirsdag Eftermiddag den 8de April, 1879.

(Fra «Deseret News.»)

Jeg vil udtale, at jeg føler mig meget forbunden til mine Brødre for den ædelmodige Følelse, som er bleven udvist imod mig selv. Tillad mig desuagtet at bemærke, med Hensyn til nogle af de Ideer, som Br. G. D. Cannon har fremsat for Konferencen, og hvilke, som han sagde, han ofte har fremsat for mig og andre af de Tolv, at medens jeg fuldelig skatter mine Brødres Følelser og Anskuelser og ikke er uvidende om, hvad Livet og dets forskjellige Stillinger fordre, saa vilde jeg personlig ikke ønske at forandre min Stilling. For min egen Person bryder jeg mig ikke om udvortes Pomp og Glæds og Memestenes Anseelse; men jeg bryder mig om de store, evige Principer, der ere forbundne med Guds Kirke og Rige paa Jorden. Og som før omtalt, det varede Noget, førend jeg kunde beslutte mig til at modtage et Forslag af denne Art. Og jeg modtager det nu ene i Egenstaa af Eders Tjener for Kristi Skyld til Bedste for Guds Rige, og for

at alle Ting kunne blive ledede paa rette Maade.

Nu ville vi lade dette fare og gaa over til andre Ting.

Jeg har været meget interesseret i de Bemærkninger, der ere blevene gjorte i denne Konferenc. Det er nu ni og fyrretyve Aar siden Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseredes. Der var da, som I have hørt omtalt og som vi vel vide, sex Medlemmer organiserede; der var dog, som bemærket af Br. Snow, mere end sex Personer i Kirken, idet Organisationen skete i det Hjemmed at opnaa lovlig Anerkjendelse, dog var der kun Faa, og efterfom Nabensbaringens Aand hvilede over Guds Tjener Joseph i hine tidlige Dage, saa bleve Himlene aabnede for hans Blik ligesom for Adam, Moses, Abraham, Jesus, Jared, Nephi, Moroni og Andre, og uagtet Kirken var saa ringe i Tal, bleve dog Guds Principer og Hensigter fuldelig udfoldede for hans Sjæls Blik, og han beskuede de Ting, der skulle

fte i de sidste Dage i Forbindelse med den Husholdning, som han af den Almægtige kaldedes til at udføre. Han lærte fra Tid til anden ved Meddelelser fra Himlene om de store Begivenheder, som skulde finde Sted i de sidste Dage. Han forstod forbigangne Ting, fattede de forskellige Uddelinger og deres Djemed. Ikke alene bleve disse Principer udfoldede for ham, men han havde Samkvem med dem, der gjorde Tjeneste som ledende Mænd i hine Uddelinger, og fra mange af dem modtog han Myndighed, Nøgler, Præstedømme og Magt til at udføre Herrens store Djemed i de sidste Dage. De bleve særlig sendte og beskikkede af den Almægtige til at overføre disse Nøgler og Myndigheder paa ham, og følgelig indførte han hvad der var bleven omtalt af alle Profeterne, siden Verden blev til nemlig den Husholdning hvori vi leve, hvilken adskiller sig fra alle andre Husholdninger deri, at det er Tidernes Fyldest Husholdning, indbefattende alle andre Husholdninger, alle andre Myndigheder, alle andre Nøgler og alle andre Privilegier og Forrettigheder, som nogensinde eksisterede paa denne Jord. Paa sin Tid var han en svag Yngling, uerfaren og uden Kundskab om Datidens Lærdom; men Gud satte ham i Besiddelse af denne Kundskab og hvad man kunde kalde en videnskabelig Kundskab om alle Ting hørende til denne Jord og Himlene, om J behage, hvilken var meget forud for al den Intelligents, som eksisterede i Verden. Han begyndte, eftersom Besligheden tilbød sig, at følge den Undervisning, som han havde modtaget fra den Almægtige, ved at undervise om Livets og Frelsens Principer, det evige Evangeliums Principer, ved at overføre paa Andre det Præstedømme, hvormed han var bleven begavet, og ved at organisere en Tingenes Orden, som var efter Him-

lenes Mønster, hvilken var beregnet paa at leve, voxe og forøges, som i sig selv indehavde Livets og Livskraftens Principer og beregnet paa at sammendrage de Ærlige af Hertet og forene dem i deres Begreber, Anskuelser og Tro og sætte dem istand til at virke med ham og med Herren og med det hellige Præstedømme, som havde været i tidligere Tidaldre. Og saaledes begyndte han at organisere Kirken med alle dens mangfoldige Embeder under direkte Inspiration, Vejledning og Aabenbaring fra Herren. Det første Præsidentskab og de Tolv bleve udpegede og betegnede, og disse Kvorumer bleve ordinerede. Det højere Præstedømme blev desuagtet organiseret, førend disse Kvorumer dannedes. Dernæst var der Kvorumer af de Halvfjerds, af Elvte, af Biskopper, Præster, Lærere og Diaconer, udgjørende det mindre Præstedømme, tilligemed Højraadene og Alt, hvad vi vide om disse Ting. Han lærte os Alt dette, og Gud lærte ham. Følgelig bleve alle de mange Organisationer af de forskellige Kvorumer af Præstedømmet, hvad enten det er det melfisebedske, det aaroniske eller levitiske, tilligemed enhver af de dem paahvilende Pligter, givne af Herren. Og fornedelest dette, kaldes den Kirke, hvortil vi have sluttet os, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Og uagtet det ikke ster nu, saa vil dog den Tid komme og nærmer sig, „da ethvert Kne skal bøje sig, og hver Tunge bekjende, at han er Kristum til Gud Faders Ære.“ Følgelig er den Religion, hvortil vi bekjende os, givet os fra Himlene. Vi kunne ikke undvære den, vi kunne ikke undvære nogen Del deraf. Den er ikke fra Menneskene, men fra den Herre Gud, vor himmelske Fader, igjennem vor Herre Jesum Kristum, der benyttede sin Tjener Joseph og de, som han skulde kalde ved Aabenbaring som Rædsfaber til at udføre

Guds Hensigter paa Jorden. Det Præstedømme, vi have erholdt, fik vi ikke af eller ved Meneffene, men ved Aabenbaring. Og for kort Tid siden organiserede Præsident Young, lidt før sin Død, alle Kirkens forskjellige Grene som Staver med samt deres Embedsmænd, idet han herved udførte Guds Plan og hans Aabenbaringer til Joseph Smith, og han stillede dem paa den Grundvold, der først blev lagt af Joseph, under Guds direkte Aabenbaringer. Gud kræver af os, at vi skulle opfylde vor Kaldelse og holde os nær til ham som hans Tjenere, til hvem han har givet dette Præstedømme. Gud forventer af os, at vi skulle benytte det paa rette Maade og ikke handle efter vore egne særskilte Ideer, men ifølge hans Vilje, Lov, Vejledning og Aabenbaring i alle Ting og under alle Forhold, thi vi ere her, ligesom Jesus var, ikke for at gjøre vor egen Vilje, men vor Faders, som er i Himlen; thi han har sendt os og kaldet os til denne høje Kaldelse og han har bestemt os til at dvæle paa himmelske Steder formedelst Kristum Jesum.

I Overensstemmelse med Guds Ord den have de Tolv, de Halvfjerds, Højpræsterne og de Elbste været ude iblandt Jordens Nationer for at forkynde det Vidnesbyrd, som Gud gav dem, og Guds Aand og Kraft har virket med os i vore Bestræbelser, og Følgen af disse og af Tro, Selvfornægtelse, Altraa til at gjøre Guds Vilje og de afslagne Vidnesbyrd, lægges for Dagen i de Hellige, indsamlede som de idag ere i disse Bjergdale. Disse Ting ere alene blevne bragte til at ske formedelst den Almægtiges Jndblanding; vi afhænge derfor af ham idag, ligesom vi have gjort alle vort Livs Dage, for Vejledning, for Bistand, for Undervisning, for Aabenbaring, for hans Aand til at lede, saa at vi ingen falske Skridt tage,

men at vi som et Folk maa dyrke Herren vor Gud i vore Hjerter og ære ham og holde hans Love og Befalinger.

En stor Forandring er indtraadt, siden dette Evangelium indførtes, som de Tusinder, der bebo disse Dale, kunne bevidne. Og dersom vi vedblive at tilvoxe i Tro, Enighed, Intelligents, Dyd, Renhed, Kundskab og i Særdeleshed Kundskab om, samt nøjagtig Efterfølgelse af hans Forordninger, saa vil Herrens Gjerning rulle fremad med tifold Hurtighed. Vi ere netop isærd med at begynde vore Arbejder og at berede os til at udføre det Værk, som Gud har bestemt os til at udføre; thi Alt hvad der er bleven forudsagt af alle Fortidens Profeter, som der er nedskrevet i Biblen og Mormons Bog, saavel som hvad der blev forudsagt af Joseph Smith og enhver anden af Guds Profeter, vil blive opfyldt ligesaa vist, som at vi ere her idag, uden den mindste Vasken eller Fejlslagning.

Vi bevæge os fremad og varetage mange Ting. Vore Organisationer ere meget gode; men jeg tænker undertiden, at vi behøve Livets Aandebret fra Gud til at gjennemtrænge dem, saa at den Allershøjstes Aand og Kraft maa være i vor Midte, og at Guds Betsignelser, som opnaaes igjennem Ordinantserne, maa blive os meddelte, og dette vil blive Tilfældet, dersom vi ere trofaste i Udførelsen af de Pligter, som paahvile os. Spørgsmaalet er for os, ikke hvad vi skulle spise og drikke eller hvad Slags Huse vi skulle bo i, dette er for os ikke en Sag af saa stor Betydning som at gjøre Guds Vilje, at vore Hjerter staa i hans Tjeneste, at føle, at vi opbygge Hærskarernes Herres Zion, og at vi ere forbundne med Præstedømmet hinsides Sløret, som have levet og virket i Tiden og nu gjøre det i Evigheden; thi de kunne ikke blive fuldkommengjorte uden os, og vi ikke uden

dem. Vi behøve deres Bistand fra Himlen og burde søge den hele Tiden.

Lad mig sige dette ikke alene til de Tolv, men til Stavspræsidenterne og deres Raadgivere og til alle, som besidde nogen Myndighed, at søge Gud, at søge Visdom og Tro og lære at nærme sig Gud, saa at vi kunne neddrage Himlens Velsignelser og nyde af den Tro, som engang gaves til de Hellige. Vi prøve at gjøre forskjellige Ting og gjøre dem ganske godt. Ønsker jeg at finde Fejl? Eller at irettesætte Nogen? Nej, men jeg ønsker, at Enhver vilde leve og handle saaledes, at de ikke vilde føle til at irettesætte sig selv, at deres egne Sind ikke vilde fordømme dem, thi hvis Eders egne Hjerter fordømme Eder, Gud er større end Eders Hjerter.

Vi gjøre det ganske godt. Vi bygge vore Templer og en meget rosværdig Aand udvises i Almindelighed med Hensyn til disse Ting. Gjøre Alle dette? Nej. Have Alle denne Aand? Nej, jeg vilde ønske, at de havde, men det vilde maaske være at forvente for meget igjen. Men der er en vorende Interesse for disse Ting, som jeg er glad ved at kunne give de Hellige Ros for. Idet jeg taler om Bygningen af Templer, antager jeg, at ikke mindre end 500 Mænd ere idag beskæftigede hermed i dette Territorium. Nogle Folk vilde anse dette som en temmelig svær Stat paa dem, og jeg maa tilstaa, at vi have Nogle, der kalde sig Sidste-Dages Hellige, som have lidt af denne Følelse, ikke meget, men lidt; men Alle, som nære de rette Følelser, føle, at de og alt, hvad de have, tilhøre Herren; de føle, at de ere rede til at udføre Guds Bærk, til at opbygge hans Rige, til at virke sammen med ham og det hellige Præstedømme og opføre Templer til deri at administrere for Levende og Døde;

saa at vi ikke skulle være simple, hjælpeløse Dukker, men føle, at vi ere Frelserne paa Zions Bjerg, og at Riget er Herrens.

En god Følelse lægges for Dagen iblandt Brødrene og ligeledes blandt Søstrene, der ere ligesaa nidkjære i de fleste Sager, som Brødrene. Uagtet de overordentlige Arbejder, som vi udføre i vor Byggen, thi vi gjøre virkelig meget, forsømme vi dog derfor ikke andre Ting. Der er et bestandigt Arbejde, som gaar for sig i St. George med ringe Mellemrum, og en Mængde Personer ere stedse beskæftigede med der at forvalte Herrens Huses Ordinantser, medens der paa disse andre Steder, ifølge de finansielle Rapporter, som J have hørt læst, over Templerne under Opsørelse i Manti og Logan, i en kort Tid er bleven udgivet næsten 250 tusind Dollars. Brødrene have taget fat med Svær, og der synes iblandt dem at være en Kæmpesstrid om, hvem der skal gjøre mest, og ikke hvem der skal gjøre mindst. Og desuagtet, tror jeg, der er med et rundt Tal er indbetalt omtrent 50,000 Dollars mere i Tiende i sidste Aar end før disse Ting begyndte. Jeg siger dette til de Sidste-Dages Helliges Ros. Her den, siger Skriften, som æres hørt. Og det glæder mig at se en Aand af denne Slags voxe og tiltage blandt Brødrene.

Der er bleven anvendt megen Omhu paa Udsendelsen af Missionærer, som vi have sendt til de forskjellige Nationer i Udlandet og ligeledes til denne Nation. Det er en Pligt, som særlig paahviler de Tolv og de Halvfjerds, at paase, at dette Bærk udføres, og vi have været virksomme i denne Sag og bestræbt os for at kalde Mænd, som ikke vilde være ubetænksomme eller fordomsfulde i Sind, men Saadanne, som vilde gaa frem som den levende Guds Tjenere, der ikke, naar

de kom et Par Hundrede Mile fra Hjemmet, vilde tænke, at det var paa Tiden at vende tilbage; og Frugterne begynde hastigen at vise sig i den europæiske, scandinaviske og andre Missioner og ligeledes i de Forenede Stater. Og vi ønske det tydeligt forstaaet af Elbsterne og de Halsfjerds, at vi ikke ønske Mænd til at gaa paa Mission, der betragte det som en pinlig Pligt at opfylde, vi ville hellere lade saadanne Mænd blive hjemme. Men den, som attraar at prædike Evangeliet til Verden, hvis Levnet er oprigtigt, rent og dydigt, og som er istand til at frembære Evangeliets Principer for Verden, han er af den Slags Mænd vi ønske at sende. Vi ønske ikke, at Noget skal gaa, simpelthen fordi det antages, at en Mission vilde gjøre ham godt, eller vilde frelse ham fra et Onde, som han muligvis ellers vilde henfalde til. Vi ønske ikke Mænd at udgaa og frembære vor Frelser's Budskab forat forbedre sig selv; lad Forbedringens Værk blive gjort hjemme. Vi ønske hæderlige og oprigtige Mænd til at prædike Evangeliet, fulde af den Hellig Aand, og naar saadanne gaa, saa gaa de ledsagede af vor Tro, Agtelse og Kjærlighed, og dersom de behøve Noget, ville vi give dem det. Dersom deres Familier trænge til Noget, ville vi spørge for, at de ikke mangler. Vi ville søde og klæde dem og drage Omhu for dem, og huske, at de ere vore Brødre og ikke elendige Almisflemmer eller at deres Hustruer og Børn ere en Byrde for os, vi ønske at bortjage alle saadanne Fjælsker. Lad os nære en højmodig og venlig Aand, og ligesom Herren velsigner os, lad os velsigne Andre, og det er Alt, hvad denne Verdens Ting er værd. Gjør godt imod Alle, men i Særdeleshed Eder's Egne i Troen. Og Tid efter anden ville de, som udgaa grædende, bærende

kostelig Sæd, vende tilbage med Fryd, bringende deres Reg med dem.

Vi have endvidere en Hjælpestyrke i vore Søstre her. Broder Cannon fremfattede, hvorledes de ere bleve undertrykte og forurettede i mange Lande. Hvorfor skulde de være dette? Ere de ikke vore Mødre? Ere de ikke vore Hustruer, Søstre og Børn? Skulde vi da ikke beskytte dem? Vi bestjende at være stæbte i Guds Billede og holde Guds hellige Præstedømme, skulde vi da behandle Zions skjønne Døtre med Foragt eller tillade at de stades eller forurettes i nogen Henseende? Gud forbyde det. De ere Kjød af vort Kjød, Ben af vort Ben; de ere vore Hjælpere, og vore Foreninger og Forbindelser med dem burde være behagelige og forekommende og med al Langmodighed og Trofast. Og dernæst burde Søstrene hjælpe at velsigne hverandre og handle ligesom vore Lærere gjøre, lære deres Søstre, se efter de Fattige og hjælpe Biskopperne i Udførelsen af deres Pligter. De organiserede Understøttelsesforeninger have været til megen Gavn for Guds Hellige. Og jeg siger, Gud velsigne Søstrene og inspirere dem med mere af den himmelske Aand, saa at de maa hjælpe deres Ugtefæller, deres Brødre og deres Børn, deres Sønner og Døtre, at udbrede sande Principer, og standse Ugudelighedens Strøm og fremme Dyd, Sandhed og Renhed blandt Guds Hellige. Og jeg vil sige, at det er en Pligt for Biskopperne og Stavspræsidenterne at understøtte dem saa meget de kunne, hvilket jeg tror, at de ogsaa i Almindelighed gjøre, at udføre Alt, der er godt og rosværdigt.

Der er en Klasse blandt Folket, som ligeledes gjør meget Godt, nemlig vore gjensidige Uddannelsesforeninger baade de unge Mænds og de unge Kvinders. Hvor meget mere behageligt er det ikke

at vore Unge opvoxe i Gudsfrøgt, søgende at undervise hverandre i Livets og Frelsens Principer, end at se dem ringeagte Guds Love. Hvor behageligt er det ikke for os; hvor behageligt er det ikke for Gud og hellige Engle! Lad os opmuntre til disse Ting og undervise vore Sønner og Døtre, saa at de maa opvoxe i Dyd, Intelligens, Renhed og Hellighed for Herren. Dernæst maa vi ligeledes studere Principerne for de bedste Undervisningsmetoder, saa de allerbedste Lærere, vi kunne saa, til at undervise vore Børn og paase, at de ere Mænd og Kvinder af Gud, som holde hans Bud. Vi ønske ingen Mænd eller Kvinder til at undervise de Sidste-Dages Helliges Børn, som ikke ere Sidste-Dages Hellige. Hører dette I Israels Ældster og Skoleværger. Vi ønske intet Saadant. Lad Andre, som ikke frygte Gud, gaa deres egen Vej; men det er for os at opdrage vore Børn i Gudsfrøgt. Gud vil holde os ansvarlige for Opfyldelsen af dette Tillidsbæver. Hører dette, I Israels Ældster, og I Fædre og Mødre. Som jeg sagde før, med Hensyn til sand Kundskab vidste Joseph Smith mere end alle Jordens Philosopher og Videnskabsmænd; og dette var ved Guds Aabenbaringer. Vi maa forenes om at opdrage vore Børn i Gudsfrøgt, selv at lære dem sande Principer og at sætte dem i Besiddelse af saadanne Ting, som vil lede dem paa Livets Stier.

Det er paa Tiden for mig at holde op. Jeg føler til at takke Eder for Eders Tilstedeværelse ved denne Conference og den Aand, som her er bleven lagt for Dagen. Ligeledes vil jeg takke Medlemmerne af Sangkoret, som have glædet os med deres dejlige Sange; og jeg vil sige, at vort Sangkor er en Hæder for vort Territorium og vort Folk. De møde tilfammen i det Næste at dyrke

Musikken, paa det at vi kunne blive organiserede og mere fuldkomne med Hensyn til disse Ting.

Jeg skalde lide at faa sagt Noget om vore Søndagskoler. Jeg tror ikke, at vi staa tilbage for noget Folk paa Jordens Overflade i denne Henseende. Jeg underrettes om, af den øverste Superintendent, at vi have 29,000 Børn, der besøge Søndagskoler; og jeg vil ikke være bange for at sige, at det er Flere, end der besøge Søndagskolerne i alle Territorier tilfammen udenfor Utah. (En Stemme fra Forhøjningen: „Dg fra det halve af Staterne.“) Noget bemærker, og fra det Halve af Staterne. Jeg veed ikke, hvorledes det forholder sig dermed. Men der siges, at vore Børn ere Utahs bedste og sikreste Grøde. Lad os søge at opdrage dem i Gudsfrøgt, saa at hans Betsignelser kunne følge os.

Jeg skalde ligeledes ønske at sige Noget om vore ko-operative Foreninger. Det glæder mig at kunne meddele Eder, at det gaar udmærket godt for den ko-operative Institution heri Staden; den staaer paa en solid Grundvold, og Alt gaar fremad paa en behagelig og fornøjelig Maade. Vi have for en lille Tid siden organiseret en Handelsforening, „Trade's Union,“ hvorved Utahs Befolkning kan blive repræsenteret. Og medens Co-op kalder os til at understøtte dem, hvilket er meget rigtigt, ønske vi til Gjengjæld, at Co-op skal understøtte os. Dette Spørgsmaal har to Sider, sølgelig have vi en Organisation kaldet „Handels Direktionen“ i mange af Staverne, og tilfugte at tilvejebringe saadanne i alle Staverne, saa at hele Folket kan blive repræsenteret ved vor „Direktion.“ Da forventer vi at udvide os og voxe i Fabrikation af alle Slags, saa at vi kunne blive et selvopholdende Folk, som

under Gud skal være uafhængigt af alle andre Magter.

Jeg vil ikke opholde Eder. Gud velsigne Jsrael og Alle, som velsigne Jsrael, og maa vore Fjender blive forstyrrede.

Dg Gud give os Kraft til at tjene ham og adlyde hans Love, saa at vi kunne have Krav paa hans Velsignelser og omsider paa evigt Liv i hans Rige, i Jesu Navn. Amen.

Der er to Slags Væsener i Himlen, nemlig: 1) Engle, som ere opstandne Personer, der have Legemer af Kjød og Ben. J. Cr. Jesus sagde: „Føl paa mig og se, thi en Mand haver ikke Kjød og Ben som I se, jeg haver“. 2) Retfærdige Mænds Ånder der ere gjorte fuldkomne — Saadanne som ikke ere opstandne, men besidde den samme Herlighed. Naar et Sendebud viser sig og figer, at han har et Budskab fra Gud at meddele, tilbyd ham din Haand og opfordrer ham til at tage Dig i Haanden. Hvis han da er en Engel vil han efterkomme din Opfordring og Du vil føle hans Haand; men hvis han er Ånden af en retfærdig Mand fuldkommengjort, vil han vise sig i sin Herlighed; thi dette er den eneste Maade hvorpaa han kan vise sig. Hvis Du beder ham tage Dig i Haanden vil han ikke gjøre det, thi det er imod Himlens Love for en retfærdig Mand at bedrage; men han vil alligevel meddele sit Budskab. Hvis det er Djævelen i Skikkelse af en Lysets Engel, vil han, naar Du opfordrer ham til at tage Dig i Haanden, tilbyde Dig sin Haand, men Du vil ikke føle nogen Ting. Du kan derfor opdage ham. Disse ere tre Hovednøgler, hvorved Du maa forstaa, enten nogen Tilfjendegivelse er fra Gud eller ikke.

Hvilken som helst Grad af Kundskab, vi opnaa her i Livet, vil opstaa med os i Opstandelsen, og dersom en Person formedelt sin Flid og Lydighed erhverver sig en større Grad af Kundskab og Oplysning end en anden, vil han have saa meget større Fortrin i den tilkommende Verden. Der er en uigjensagelig Lov vedtagen i Himlen, før Verdens Grundvold blev lagt, hvorpaa alle Velsignelser ere udlovede, og naar vi erholde nogen Velsignelse fra Gud, ster det formedelt Lydighed til den Lov, efter hvilken den er udlovet.

Faderen har et Legeme af Kjød og Ben, ligesaa substantielt som et Menneskes; Sønnen ligesaa, hvorimod den Hellig Ånd har intet Legeme af Kjød og Ben, men en aandelig Personlighed. Var det ikke saaledes, kunde den Hellig Ånd ikke bo i os. En Mand kan annamme den Hellig-Ånd, og den kan neddale paa ham og dog ikke forblive hos ham.

Joseph Smith.

Skandinaviens Stjerne.

Den 15. Juli.

Mørkets Magter.

Spiritualismen har i de sidste 5 Aar udbredt sig med rivende Hurtighed. Den kan med Rette betragtes som et af Tegnene paa de sidste Dage. Ifølge Journal of psychological medicine, er Antallet af Spiritualisterne i Amerika alene, anslaaet til en Million, foruden Hundreder af Tusinder i andre Lande, og 10,000 Medier. Antallet af Affindige, som ere indlagte paa de Forenede Staters Hospitaler og hvis Galstak hidrører fra Spiritualismen, er opgivet at være 7,520.

Ifølge Guds Aabenbaringer og hjemlet i Naturens Værk, findes der „Modstand mod alle Ting.“ Ligesom Vognen er en Modstander mod Sandheden, saaledes er Spiritualismen en Modstander mod Himlens Lys, som det blev tilkendegivet gennem Jesu Kristi Evangelium; derfor kan det ikke undre os, om de, der hengive sig til Mørkets Magter blive besatte af onde Aander eller affindige.

Profeten Esaias har profetisk hentydet til Spiritualismen, naar han siger, (8. 19, 20) talende om de sidste Tider: „Og naar de ville sige til Eder: søg til Spaakvinderne og til Tegnuvlæggerne, dem, som kvindre, og dem, som mumle; da siger: skal ikke et Folk søge til sin Gud? skal man søge til de Døde for de Levende? Ja efter Lov og efter Vidnesbyrd; dersom de ikke sige efter dette Ord, da siger, at ingen af dem ser Morgensrøden.“

Disse spiritualistiske Spaakvinder eller Medier som paavirkes af Spaadomsaander, og dem som „kvindre“ og „mumle“, gjøre Fordring paa at have Samkvem med Aanderne af deres afdøde Venner eller Slægtinge, som „søge“ til dem. Saadanne Paastande ere kun et Bedrageri og en Snare og kun en nedrig Efterlignelse af den himmelske Forbindelse, som har været aaben for den Førstefødtes Kirke paa denne Side af Sløret og Kirken i Aandeverdenen, ved Gjengivelsen af Præstedømmets Nøgler og Myndighed til Profeten Joseph Smith.

I Harmoni med denne Esaias profetiske Opmuntring, ere de Sidste-Dages Helige et Folk, der „søge til Herren deres Gud“ som til dem har gjengivet Myndigheden og aabenbaret de ydre Ordinanncer som ere nødvendige, at skulle fuldføres for de Dødes Frelse. Thi vi ere ikke fuldkomne uden dem, ejheller de uden os.

Nogle sige, at Spiritualismen dog udretter en god Ting, om den ikke gjør andet, idet den bortrybder Bantro fra Manges Hjertes, angaaende Tilværelsen af et Liv efter dette; men vi kunne ikke indse hvilke gode Resultater, der kunne flyde fra en falsk Forestilling om den fremtidige Tilværelse, dens Tilstande og Ansvarligheder. En saadan Tro tjener kun til at hærde Sindet mod at antage Sandheden, naar den kommer til dem.

Hvorfra udspringer denne ejendommelige Ulykkes Rilde, som staber saadan Aandsforvirring blandt Folket? Mormons Bog siger, at alt Godt kommer fra Gud og alt det der er Ondt, kommer fra Satan. Aabenbaring underretter os om, at

Satan, Morgentødens Søn, gjorde Oprør mod den Allerhøjeste og blev, tilligemed en Trebiedel af Himlens Hærskare, som tog Part med ham, nedkastet fra Guds Herlighed til Jorden. Deres Bestikkelse, som det Godes Modstander, var at friste Menneskene, at de kunde blive prøvede og underviste i Kundskaben om Godt og Ondt, idet de havde Lov til at gjøre som de selv vilde, og Ret til at vælge hvem de vilde lyde. Da Principet om hellige Engles Betjening er sandt, saaledes som tilkjendegivet gennem Evangeliet, og da alle Ting har deres Modstander, saa følger nødvendigvis deraf, at onde Aander betjene Menneskene efter som de ere villige til at lade dem paavirke. Disse den Ondes Sendebud ere overalt paa Jorden „søgende dem de kan opsluge.“ Mørkets Magter ville vedblive at vise dem paa forskjellige Maader, indtil „Satan er bunden“. Før den Tid imidlertid, skal „Fred blive taget bort fra Jorden, og Djævelen skal have Magt over sit Eget.“ Hans Magt vil tiltage i Forhold til Nationernes Forkastelse af det evige Evangeliums Budskab, som nu bliver frembaaret af Voldsterne, og Menneskene modnes i Synd. Ikke alene vil disse Mørkets Indslydelser bedrage Hundreder og Tusinder af Folk, idet de udgive sig for at være Aander af visse hedengangne Personer, hvilket deres Kjendskab til Verdens Tilstand, i hvilken de strejfe om, sætter dem i Stand til at gjøre, men de ville udøve mange andre forførende Bedragerier. Saa stor vil deres Magt være, begrundet paa den Willighed, hvormed Menneskene hengive sig selv til at udføre Satans Hensigter, at store Undere ville blive gjorte ved dem, og at dersom det var muligt, ville de forføre endog „de Udvalgte“. Efterhaanden som Tegnene, som der er forudsagt, skulle betegne Jersersens Komme, forøges, vil Satan benytte Tilstanden til at udføre de mest storartede Bedragerier for at bortlede Mængdens Sind fra det sande Livets og Jersersens Evangelium. Han vil indgive Bedragerer at opstaa og profetere falsk, og Andre til at udgive dem selv for Menneskenes Søn. Jesus siger, da han engang talede til sine Disciple om disse Ting: (Marf. 13. 22) „Thi falske Kristi og falske Profeter skulle opstaa og gjøre Tegn og underlige Gjerninger, for at forføre, om det var muligt, endog de Udvalgte“. Disse Ting ville, af den Allerhøjeste, blive tilladte at eksistere paa Jorden: „fordi de ikke annammede Sandheds Kjærlighed til deres Jerser; derfor skal Gud og sende dem kraftige Bildfarelser, at de skulle tro Løgnen, paa det at alle skulle dømmes, som ikke tro Sandheden, men have Velbehag i Uretfærdighed“ (2 Thess. 2. 10—12). I det samme Kapitel, seende hen til Tilstanden i de sidste Tider, taler Paulus om „Satans Kraft med al Løgnens Magt og Tegn og underlige Gjerninger“.

Jo mere Nationerne ville henfalde til Ugudelighed, jo gjensynligere vil Tilkjendegivelsen af Satans Magt blive, thi det er fordi det Onde faar Overvægt i Menneskets Hjerte, at de vinde Indslydelse og Herredømme. I enhver Uddeling har Forkastelsen af Aabenbaringens Budskab fra Gud og Mord og Forhaanelse af hans Tjenere, altid været efterfulgt af Straffedomme, Forvirring og Mærke. Dette er den Mafstrøm, i hvilken Verden netop af denne Grund haster. Da „Rigets Evangelium“ bliver forkastet i denne Tidsalder, saa skal Menneskenes Nationer blive overgivne til deres Hjerters Haardhed. Saa snart som Jordens Salt (de Hellige) det Livsstof hvorfra Verden spares, bliver borttaget ved Indsamlingen, vil Oplosningen umiddelbart paafølge og den er allerede begyndt. „Efter Hjemsamlingen kommer Dommen“. Efterhaanden som Mørkets Magters bedrageriske Tilkjendegivelser

tiltage, kunne de Hellige i dette trygt se Tegnene paa, at Begivenheder af en endnu alvorligere Art nærme sig. De som ville tage den Hellig Mand til deres Leder, ere ikke i Fare for at blive misledte ved nogle af de forførelsefulde Indskydelser, som ere i Overhaandtagen paa Jorden; de, som ikke gjøre saa, ere udsatte for paa en affølgelig Maade, at komme til at tjene de Mørkets Aander, som bleve udkastede fra Himlen for deres Oprørs Skyld. De, som overgive sig selv til at være Redstaber for saadanne ugudelige Indskydelser, ere i Bitterhedens Galde og i Dødens Baand. De ere uden den fredsindgydende Mand, som giver Besidderen en Forsmag paa den Glædens Fylde, der er lovet den Trofaste som en evig Arv.

Abrahams Bog.

Beviser for dens Vgthed.

(Fra «Deseret News»)

Andre Skribenter bemærke: „Mødler prøvede paa at bevise, efter en omhyggelig Undersøgelse af Stjernernes Bevægelse, at hele Stjerne-Universet drejede sig omkring Alcione, en af Syvstjerne, som Centrum — en Theori, hvis Betydning har vundet en udstrakt Udbredelse af Nutidens Skribenter.“ Mr. Willm. Petrie af London skriver med Hensyn til denne Stjerne: „Alcione, Stjernens oprindelige Navn, betyder Midtpunkt og er ganske nylig bleven opdaget for at være det Midtpunkt, omkring hvilket ogsaa vort Sol-system, mellem andre, drejer sig.

Dvenstaende Stykke, hvor kort det end er, beviser dog tre Ting, til Befrættelse af de guddommelige Tilkjendegivelser som ere givne Verden i Abrahams Bog, nemlig:

- 1) at dette Sol-system har et Midtpunkt eller regjerende Sol eller Planet;
- 2) at de Gamle vare vidende herom, og gav denne Stjerne Navn af „Midtpunktet“;

3) at i nyere Tider er denne Sandhed kun bleven „ganske nylig opdaget“ saa at Joseph Smith ikke kunde have faaet Underretning om dette gennem levende Mands nyere Bøger, men kun gennem Aabenbaring fra Gud. Ældste Joseph L. Barfoed tilstiller os følgende forøgende Omstændigheder, med Hensyn til Omdrejningen af Sol-systemet omkring Alcione. Han siger: „Den fuldkomne Gang af vor Sol og dens System omkring dens Midtpunkt, er 25,868 Aar. (Equinoxes Omdrejningstid). Jeg tror at dette er Perioden af Solbanen, og at der er noget Forhold i denne Periode og den hellige Cubit (25,025) som endnu er tilbage at opdage. Forandringen af Stjernernes Udseende af 50,1“ om Aaret, hidrører fra deres Bevægelse omkring Kolob eller et andet stort Legeme. Dette vilde altsaa udgjøre en Grad i 72 Aar. Naturligvis vilde Banen være umaandelig. Herren gav sjensynlig Profeten Joseph en Indsigt i Ordningen af dette store evige Areds-

løb som, tænker jeg, væsentlig fremstillet i *Sypocephalus*."

Lad os her bemærke, at det Navn Planet, som er givet af Joseph Smith til Solene — i daglig Tale kaldet Fjrstjerner — er videnskabelig rigtigt, da en Planet er en Verden, som bevæger sig eller vandrer gennem Sfæren, og at den almindelige Venærvnelse af Fjrstjerner er fejl og videnskabelig urigtig, da ingen er absolut stillestaaende eller befinder sig ubevægelig paa nogen Plads.

Efter saaledes at have godtgjort, at nærværende Udforskninger og Undersøgelser bevise de astronomiske Sandheder, som først ere givne til denne Generation ved den ulærde men himmel-inspirerede Mand Profeten Joseph Smith, have vi dernæst at godtgjøre, at Ægypterne vare bekendte med dem, og at de lærte dem gennem Abraham.

At ville have gjort dette for en 15 eller 20 Aar siden, vilde næsten have været en Umulighed, men idag, ved Undersøgelser afforskjellige talentfulde Mænds Bæfter, kan det bevises med forholdsvis Lethed.

Fjrend vi prøve paa at bevise, at Abraham virkelig var det Rædstab, Gud brugte til at belære Ægypterne i Stjerneverdenens Mysterier, ville vi fremsjøre nogle faa Udbrug fra forskjellige Forfattere til at vise, at endogsa den videnskabelige Verden begynder at ville erkjende; at Ægypterne erholdt deres Kjendstab til Astronomien gennem guddommelig Tilkjendegivelse eller Aabenbaring, da det var aldeles udenfor deres Magt at gjore saadanne forbausende Fremstridt i denne Videnskab i de tidligste Dage efter Syndfloden, med de Instrumenter og Midler, der da stode til deres Raadighed, uden at have modtaget Hjælp fra Optegnelse fra før Syndfloden.

Mr. Mackay siger, idet han støtter sig paa de astronomiske Sandheder, som Beboerne af Pharaos Land vare bekendte med, at han tror at de vare „aabenbar ede til Mennesket, Tider og Generationer fjrend Vidensfaben endnu eksisterede" og, forunderligt nok, de Sandheder til hvilke denne Herre henviser, have en direkte Lighed med de, der indeholdes i Abrahams Bog. Mr. Osborn bemærker i et Udkaft til de gamle Ægypteres Historie: „Følge Moses, ydermere, var den Tidsalder, der uden Sammenligning frembragte den mest mærkværdige af disse Monumenter (Pyramiderne) en Tid, da den Almægtige ofte besjgte og havde fortrolig Samkvem med Menneskene, ligesom han havde med Patriarkerne Abraham, Melkisedek og Job, medens Monumentet selv udviser utallige Vidnesbyrd om en Kundskab og Visdom, som en uinspireret Menneskehed aldrig nogensinde er kommen i Besiddelse af.

Mr. Goodfir bemærker, idet han hæfter sine Beviser fra Kjendsgjerninger, beslægtede med de foregaaende: „Den Slutning, at Nogle i de første Tider vare underviste af Gud i vigtige religiøse og moralske Djernel, — videnskabelige Sandheder, som den nyere Tids Vidensfabsmand først nu ere isjerd med at opdage — er støttet af to klare og tydelige Punkter — først, den hellige Skrifts Forrettighed, idet den i sin Oversjættelse er fri for videnskabelige Fejl og saadanne moralske og religiøse Bidsfarelser, der sijn Følge af Uvidenshed og falsk Videnskab, ere saa fremherskende hos Hedningerne; og andet, disse tidlige Mænds Besiddelse af saadanne videnskabelige Kundskaber som vi først nu opnaa, som beviser ved de store Pyramider. Disse Ting gjor det overordentlig rimeligt, at denne Kundskab var meddeelt Ethnik'erne (Hedningerne)

(som anvendte den ved Konstruktionen af den store Pyramide) ved Guds Tjenere hvem han havde undervist; og stjøndt tilfidsft fordærvet og fordunklet af Hedningerne, er det dog endnu højst sandsynligt at disse vidensfabelige Kundstaber vedblev at opmuntre Ægypterne, og siden Grækerne til at foretage sig Videnskabs Udforskninger. — — — — — Ligesom der er de klareste Beviser for, at Nabebaringer om religiøse Sandheder fandt Sted i de første Tider og vedblev at gavne Mennesket, endog saa da dette blev mere og mere fordærvet, — saaledes kan det ogsaa anses som afgjort, at Mennesket blev oprindelig undervist i den højst vigtige Cosmologi (Læren om Verdensbygningen) og Videnskabens Sandheder. — — — — — Den store Sandsynlighed er, at et sand vidensfabelig Begreb om Verden i Almindelighed fra først af, vilde blive meddelt Mennesket direkte fra Gud, til at beskytte sine aandrige oplyste og højstbegunstigede Børn fra at tilbede Naturen."

At Gud brugte Abraham til, som omtalt i hans Bog, at meddele astronomiske Kundstaber til Ægypterne, haabe vi, vil blive fuldt godtgjort af det Følgende. —

Josephus stadfæster (1 Bog III Cap.) at Abraham „meddelte til dem (Ægypterne) Arithmetik, og overleverede dem Astronomiens Videnskab, thi før Abraham kom til Ægypten, vare de ukjendte med de Kundstabsagrene; thi den Videnskab kom ved Kaldæerne til Ægypten, og fra dem til Grækerne ogsaa". Dette er et meget stort og kraftigt Vidnesbyrd, men nyere Undersøgelser gjøre Fordring paa at have opdaget det Aar hvori Abraham gjorde dette. Det allerede omtalte engelske Værk, betitlet «Facts and Dates» udgivet i 1870 af det bekjendte Firma Wm. B. Bachwood & Sønnen, Eding-

burgh (vi give disse vidtløftige Dplysninger for at vise, at det hidrørte fra et paalideligt og højst respectabelt Firma) i deres, de gamle Ægypteres Historie, siger:

„Aar 1980 før Kristus, lærte Abraham Kongen af Ægypten den sande Tidsregning, efter hvilken Tid der bruges Benævnelserne Aar og Maaneder."

Jorfaavidt det virkelige Aar angaar, anse vi dette som en Sag af mindre Vigtighed, saaat Sagen er afgjort og de nyere Nabebaringers Sandheder havede.

X. Kapitel.

(Abraham som Pyramide Bygger — Philiton. — Pyramidernes Brug — Et Stenkar som Døbefond. — Symbol paa Daab for de Døde.)

Det næste Arbejde vi havde bestemt er, fra Ægyptens gamle Pyramider, at bevise, at Astronomiens sande System, som lært Abraham af Gud, var kjendt af disse, som oprejste disse magtige Bygninger. For at kunne gjøre dette, ønske vi at hendrage Opmarksomheden paa og betragte, hver for sig, tre Punkter:

- 1) Det historiske Medhold vi have i at Abraham havde Overopsynet ved Dprejsningen af denne Pyramide.
- 2) Grunden hvorfor disse uhyre Bygninger bleve byggede og for hvilket Brug de vare bestemte.
- 3) Den stærke Djenfynlighed, fra Cheops Pyramidernes Omfang, Form etc., som tjene til at bevise, at deres Bygmestere vare bekjendte med de Love som styre Stjernerordenen.

Pharao, eller Kongen af Ægypten, som i Almindelighed bliver anset som Byggeren af den første Pyramide, er kjendt

i Verdenshistorien under Navn af Cheops. Til ham og hans Handlinger i at tilfukke Egyptens Afgudsstempeler, have vi henvist i et foregaaende Kapitel, saavel som til Beretningen af Herodotus, at Egypterne saaledes affyede hans Minde, at de ikke engang visde omtale hans Navn. Derfor siger han: „paa den Tid kaldte de almindelig Pyramiderne efter Philition*) en Faarehyrde, som paa den Tid græsede sine Flokke omkring paa Pladsen“. Mr. Procter, den berømte Astronom, siger, idet han omtaler den ovenstaaende Beretning:

„Sagnet om Faarehyrden Philition, som græsede sine Flokke omkring Pladsen hvor den store Pyramide var bygget er kun en egen Form af Herodotus Fortælling.

Den læses som om den er en sælsom Mistydning af Historien, fortalt ham af de ægyptiske Præster. Det er indlysende, at dersom Ordet Philition ikke repræsenterer et Folk men kun en Person, maa denne Person have været meget fremragende og udmærket — en Hyrde Konge — ikke en blot Faarehyrde. Rowlingson foreslaaer at betragte Philitis som en Hyrde-Fyrste fra Palæstina, maaske af philitisk Afkom. Professor Smith kommer til den Slutning, at en vis semitisk Fyrste (en Samtidig af, men snarere ældre end Patriarken Abraham) besøgte Abraham paa denne Tid, og fik saadan Indflydelse over Cheops, at han overtalte ham til at bygge Pyramiden. Efter Smith var Fyrsten ingen anden end Melkisedek, Konge af Salem, og den Indflydelse han udøvede var overnaturlig.

*) Det er værd at lægge Mærke til, at Roden af Navnet Philition eller Philitis betyder en Sandhedselsker, et høist passende Navn for Abraham.

— — — Det synes temmelig klart, at visse Overhyrder, som kom til Egypten under Cheops's Regjering, paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med Foretagendet af den store Pyramide. Det er ogsaa indlysende, at de vare Mænd, forskjellig i Religion fra Egypterne, og overtalte Cheops til at forlade sit Folks Religion.“

Dersom Josephus er rigtig, saa er Smiths Fremstilling med Hensyn til Melkisedek, urigtig; thi den Første siger, at Egypterne bleve lærte Astronomi ved Abraham; dersom ikke Melkisedek fulgte Abraham ind i Egypten, istedetfor at gaa foran ham hvilket, skjøndt meget muligt, vi dog ikke have nogle Beretninger om i de hellige Skrifter. Mr. Procter skriver videre: „For det Første: Pyramidernes Historie viser, at Opførelsen af den første store Pyramide efter al Sandsynlighed var Frugten af, enten at vise Mænd, som besøgte Egypten fra Ost, havde indvirket paa Cheops, eller ogsaa nogle vigtige Underretninger, som vare overbragte ham af saadanne Mænd, hvilket har ladet ham undsfange Ideen til at bygge Pyramiden. I begge Tilfælde maa vi antage, som Historien ogsaa i Virkeligheden siger, at disse lærde Mænd, hvem de end have været, forbleve i Egypten for at have Overopsynet med Opførelsen af Bygningen. — — — De astronomiske Ejendommeligheder, som danne saa betydelig en Del af den store Pyramide havde muligvis aldeles sin Oprindelse under Opsyn af Overhyrderne som havde udøvet saa stor en Indflydelse paa Kong Cheops — — — I ethvert Tilfælde er det vist, at de (Overhyrderne) modsatte sig Afgudsdyrkelse, og vi have saaledes Lidt hvoraf vi kunne slutte hvem de vare og hvorfra de kom. Vi vide, at en særlig Gren af en vis Race i Osten var ejendommelig ved sit mest brændende

Had til Afguberi i alle Stikfælsler. — — Bibelen siger os, at nogle Medlemmer af denne chaldæiske Familie besøgte Ægypten fra Tid til anden. De vare ogsaa Faarehyrder, hvilket stemmer overens med Herodotus Beretninger. — — — Vi have paa tilstrækkelig sikke Grunde dannet os den Mening, at de Fremmede, som besøgte Ægypten, og havde Overopsynet med Byggelsen af den store Pyramide, vare Slægtninge til Abraham; og det er saaledes ikke vanskeligt at afgjøre, hvorfra de havde saa nøjagtig Undervisning. De, eller deres Forældre vare komne fra Chaldæernes Land, og de vare uden Tvivl oplærte i al deres Chaldæiske Slægt-

ninges Visdom. De vare i Virkeligheden Mestere i Astronomien i deres Dage, en Videnskab, i hvilken Chaldæerne fra de tidligste Tider havde udmærket sig ved deres mest paafjønnelesværdige Dygtighed. — — — Det er høist sandsynligt at Chaldæernes astronomiske Kundskaber i Terrahs og Abrahams Dage, vare meget mere nøjagtige end dem, som Grækerne paa Hipparchus Tid vare i Besiddelse af". Mr. Procter kommer sluttelig til det Resultat, at „det ser ud som om den Fremmede som Herodotus kalder Philition, er ingen anden end Abraham selv".

(Forts.)

Kapitler af Præs. Brigham Youngs Levnetslob.

(Red Edward W. Tulidge — en 3ffe-Mormon.)

(Fortsat.)

Det var dengang, at Præsident Young henvendte den bekendte Skrivelse til Præsident Polk og til Guvernørerne for alle Staterne, undtagen Missouri og Illinois idet han blot forandrede Adressen paa hver af dem.

Den var som følger:

Nauvoo d. 24de April 1845.

Hs. Excellence James K. Polk.

Præsident for de Forenede Stater.

Høfstandende Herre!

Tillad os, paa et undertrykt og ildebehandlet Folks Vegne, at fremsføre nogle Punkter til Deres alvorlige Overvejelse. Vi haabe, i Betragtning af Sagens Bigtighed, at erholde et venligt og utvetydigt Svar paa denne Skrivelse, saasnart det maatte være Dem bejlsigt.

Det er ikke vor Agt at ville opregne

alle de mange og grusomme Forurettelser der ere blevne os til Del i denne Nations Midte hvor vi ere fødte og opdragne. Størstedelen af os have i lang Tid været loyale Borgere i en eller anden af disse forenede Stater, over hvilke De har den Ære at præsidere, medens nogle faa Andre af os, kun gjøre Forbring paa de Rettigheder, hvilke tilkomme fredelige og lovlige Indvandrere, som ere komne hertil i den Hensigt at gjøre Unionen til deres vedvarende Opholdssted.

Vi sige at vi ere et undertrykt Folk. Vi have faaet privat Underretning fra Statens højeste Autoriteter om, at det hverken vilde være viist eller sikkert for os at benytte vor Stemmeret; alligevel have vi gjort dette, indtil vore bedste

Mands Blod har været udgydt, baade i Misfouri og Illinois, uden at Morderne ere blevne straffede.

De er uden Tvivl velbekendt med Historien om vor Uddrivelse af Staten Misfouri, ved hvilken Lejlighed vore Brødre bleve myrdede i sneveis. Hundreder døde formedelst Kød og Sygdom, fremkaldt ved uhorste Lidelser. Vore Sjendomme til flere Millioners Værdi, bleve ødelagte, og henimod 18,000 Sjæle flygtede for at redde deres Liv, til de dengang gjæstfri og fredelige Egne i Illinois. De er vistnok ogsaa bekendt med, at Staten Illinois tilstod os en gunstig Haandfæstning som var af bestandig Værdighed, og under hvis Værn, private Rettigheder ere blevne accepterede, og en By opvoget, der er den største i Staten og hvis Indvaaneres Antal udgjør omtrent 20,000.

Den Holdning, som Staten Illinois imidlertid nu har antaget ligeoverfor dette Folk, forbyder os at tænke, at denne Stats Hensigter ere mindre hævn-gjerrige end Misfouri's; thi den har allerede gjort Brug af sine Soldater, med de udøvende Autoriteter som Ansøgere, til, under de mest hellige Forsikringer om Beskyttelse og Sikkerhed, at overgive vore bedste Mænd i lovløse Morderes Hænder. Som en Slags Dprejsning for denne uhorste Trosløshed blev det os tilkjendegivet gennem de højeste udøvende Myndigheder i Staten, at Lovene skulde blive satte i Kraft og Morderne afstraffede. Men Blodet af disse uskyldige Dfere var neppe borttørret af Skuepladsen for denne Rædselsgjerning, hvor Borgere af en uindskrænket Stat havde myrdet to forsvarsløse Herrens Tjenere, vor Profet og Patriark, førend Statens Senat befriede en af Gjeningsmændene i denne oprørende Sandling fra Ssheriffen i Hancock County

og udnævnte ham til en hæderlig Stilling i den lovgivende Forsamling. Og de, der af Hancock County's Højesteret vare kjendte for Delagtighed i Mordet paa Generalerne Joseph og Hyrum Smith, ere nu tilladte at gaa paa fri Fod, søgende efter flere Dfere.

For at sætte kronen paa Udsjælfelsen af disse blodige Gjeringer, har Staten ogsaa tilbageladt Stads-Rettigheder, ved hvilke vi paa en lovlig Maade kunde have forsvaret os mod vore Fjender. Derksom vi herefter skulle forsvare os mod Bolds handlinger, hvadenten de komme under Skygge af Loven eller andre Skikkelser (thi vi have god Grund til at forvente dem paa begge Maader), ville vi uden Tvivl blive anklagede som Oprørere og komme til at lide Straf; og hvis vi vedblive med at være uirksomme og ikke gjøre Modstand, maa vi visseligen forvente at omkomme, thi vore Fjender have svoret os Ødelæggelse.

Endvidere, ærede Herre, ville vi med Deres Tilladelse bemærke, at Joseph Smith, under sin korte Levetid, var anklaget for kriminelle Forbrydelser, indstævnet for Retten i dette Land omtrent 50 Gange, men hver Gang blev han frikjendt, omendskjøndt hans Fjender eller rettere hans religiøse Modstandere vare stadigt hans Dommere. Og videre bevidne vi, at vi som et Folk ere lovlydige, fredelige og uden Forbrydelser; og vi opfordre hele Verden til at bevise det Modsatte. Og medens andre mindre Byer i Illinois have havt deres egen Domstol til at dømmes Forbrydere, ere vi blevne betagne ethvert Middel, undtagen den offentlige Magistrat, til at afstraffe Røvere og Morderne, som snige sig omkring for at ødelægge os.

Med disse Kjendsgjeringer for Dem, ærede Herre, haabe vi, at De vil uden Ophold tilskrive os, som en Fader og

Ben, og raade os til, hvad vi skulle gjøre. Vi ere Medlemmer af det samme store Forbund. Vore Fædre, ja, mange af os, have stridt og blødt for vort Land, og vi elske dets Konstitution højt.

I Navnet Israels Gud og i Kraft af det forstærkede Baaud mellem Land og Slægt, anraabe vi om Deres velvillige Mellemkomst til vor Gunst. Vil det være formeget at bede Dem om at sammenkalde en særegen Kongres, og bevilge os et Fristed og Tilflugtssted, hvor vi kunne nyde vore Rettigheder, overensstemmende med vor Sanvittighed og Religion, i Fred og Ro? Eller vil De, ved en speciel Skrivelse til Kongressen, naar den bliver samlet, anbefale en Udvarsel mod alle disse grusomme Handlinger af Undertrykkelse og Vold, som ere blevne udviste mod dette Folk i Staterne Missouri og Illinois? Eller vil De begunstige os med Deres personlige Indflydelse og officielle Rang? Eller vil de tilkjendegive Deres Anstuelser angaaende det saakaldte «Great Western Measure» nemlig om at lade de Sidste-Dages Hellige nedsatte sig i Oregon, i det nordvestlige Territorium, eller i en Egn, saa langt fjernet fra Staterne, at ikke den knusende Baaud skal nedtrykke alle gode Principer og udelukke alle Følelser af Fædrelandskjærlighed hos dem?

Urede Herre, idet vi nu med dybe Følelser have fremsendt vore ydmyge Bønner, ville vi anraabe Dem som en Fader, Ven, Patriot og Leder for en mægtig Nation, ved den amerikanske Friheds-Konstitution, ved vore Forfædres Blod, som have kjæmpet for denne Republiks Selvstændighed, ved vore Martyrers Blod, som er blevet udøst uretfærdigen i vor Midte, ved vore Enfers

og Faderløses Sammerraab, ved vore myrdede Fædre, Mødre, Løstretter, Børn, Brødre og Søstre, ved Rædselen af en snarlig Udelæggelse, planlagt af hemmelige Forbund, der søge at ombringe os og ved ethvert kjærligt Baaud, som knytter Mennefte til Mennefte og gjør Livet onskeligt, at yde os øjeblikkelig Hjælp, at undertrykke Følelser og Hæder, at anvende Deres personlige Indflydelse til at lade os nedsatte os som et Folk i Udøvelsen af vore saavel civile som religiøse Rettigheder, enten hvor vi nu ere, eller i en anden Del af de Forenede Stater eller paa et Sted, bortfjernet derafra, hvor vi, saasnart som Omstændighederne tillade det, kunne nedsatte os i Fred og Sikkerhed.

Vi vare det oprigtige Haab, at Deres fremtidige kraftige Forholdsregler med Hensyn til os, maa blive dikterede af de bedste Følelser, der kunne dvæle i et Mennefebryst, og et taknemligt og undertrykt Folks Betsignelser, ville til Løn herfor komme over Dem.

Vi ere med dyb Agtelse Deres lydige Tjenere,

Brigham Young, Willard Richards
Orson Spencer, Orson Pratt,
W. W. Phelps, A. W. Babbitt,
J. M. Bernhisel.
Komite.

Paa Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Helliges Begne i Nauvoo, Illinois.

P. S. — Da flere af vore Skrivelser, afsendte fra Nauvoo Posthus, have fejlet i, at naa deres Bestemmelsessted, og uden Tvivl ere opsnappede af vore Fjender, sende vi denne med et særligt Sendebud til et andet Posthus.

(Forts.)

Indhold.

Tale af Præsident John Taylor	305.	Abrahams Bog	314.
Redaktionens Bemærkninger:		Kapitler af Prof. Brigham Youngs	
Mørkets Magter	312.	Levnetløb	318.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af N. C. Flygare.

Lorenzengade 14, 1ste Sal.

Trykt hos J. C. Bording.